

CULTUURRAAD
VO-OR DE
NEDERLANDSE CULTUURGEMEENSCHAP

ZITTING 1975-1976

Nr. 2

BULLETIN
VAN
VRAGEN EN ANTWOORDEN

20 JANUARI 1976

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. Vragen van de Leden en antwoorden van de Regering	
Minister van Landsverdediging	17
Minister van Buitenlandse Zaken en van Ontwikkelingssamenwerking	17
Minister van Verkeerswezen	18
Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden	20
Minister van Nationale Opvoeding	28
II. Vragen waarop een voorlopig antwoord werd gegeven	
Nihil	
III. Vragen waarop niet werd geantwoord binnen de door het Reglement bepaalde termijn (Art. 51, nrs. 2 en 4)	
Minister van Justitie	30'
Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden	30

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING

MINISTER VAN LANDSVERDEDIGING

Vraag nr. 6
(Zitting 1974-1975)
van 10 september 1975
van de heer W. KUIJPERS

Taalgebruik in het leger — Voorrang

Op de documenten die door het Belgisch leger gebruikt worden, merk ik dat steevast de voorrang gegeven wordt aan het Frans.

Ik noem er hier enkele (de lijst is niet beperkend) :

- Model 1 - Titre de congé ou de permission / Verlof- of vergunningsbrief ;
  - Model 2 - Carte des congés de faveur et des permissions / Gunstverlofbrief en vergunningskaart ;
  - Ordre de marche / Marsbevel ;
  - Forces Armées Belges - Carnet de voyage TPJ / Belgische Strijdkrachten - Reisboekje DVT ;
  - Model - Fiche Matriculaire / Steekkaart ;
- enz.

Ik meen dat eindelijk, na de erkenning van het Nederlands als volwaardige bestuurstaal en het oprichten van Vlaamse eenheden, men ook bij het Belgische leger zou kunnen overgaan tot het aannemen van afwisselend voorranggebruik voor de documenten waarop het Nederlands en het Frans samen dienen gebruikt te worden.

Kan de Minister dit voorstel bijtreden ?

Antwoord :

In de eerste plaats kan worden gesteld dat de tendens bestaat om alle documenten die tamelijk belangrijk zijn, gezien dan vanuit het standpunt van het individu, eentalig te maken. Als voorbeelden hiervan kunnen de dienstnemingsakte voor kandidaat-beroepsvrijwilligers en de signalementsnota worden aangehaald.

Bovendien wordt bij het herdrukken van bestaande documenten (reisboekjes DVT, marsbevelen e.d.) zoveel mogelijk getracht afwisselend voorrang te verlenen aan één der beide landstalen. Zo is het model B een voorbeeld van een document dat reeds in 1973 herdrukt werd met het Nederlands als eerste taal.

Wat nu de stamsteekkaarten met het Frans als eerste taal betreft, hiervan beschikt de administratie nog over een voorraad voor ongeveer twee jaar. Vanaf 1977 zullen echter stamboekuittrekels afgeleverd worden die volledig in overeenstemming zijn met de wet betreffende het gebruik der talen in bestuurszaken.

MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN EN VAN ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Vraag nr. 1
van 21 november 1975
van J. VANDEMEULEBROUCKE

Rijsel — „Belgische Herfst”

Te Rijsel wordt op dit ogenblik een „Belgische Herfst” gehouden.

Graag vernam ik van de geachte Minister :

- wie het initiatief tot het organiseren van deze manifestatie heeft genomen ;
- of zijn departement bij de voorbereiding van dit initiatief werd betrokken en zo ja, op welke wijze ;
- of er eventueel een beroep werd gedaan op financiële steun vanwege zijn departement ter subsidiëring van culturele of artistieke activiteiten in het kader van deze manifestatie en zo ja, welke steun er verleend werd aan prestaties van Vlaamse kunstenaars of wetenschappers en welke steun aan Franstalige.

Antwoord :

1. Het Consulaat-Generaal van België te Rijsel, na overleg met de Belgisch-Franse Koophandelskamer, de vertegenwoordiger van het Belgisch Commissariaat-Generaal voor Toerisme ; het Stadsbestuur en de verantwoordelijke autoriteiten voor het Cultureel leven te Rijsel, de plaatselijke Kamer voor Handel en Industrie.
2. Ja, in zijn hoedanigheid van voorzitter van de Subcommissie voor Coördinatie van de Belgische Publiciteits- en Propagandaprogramma's in het Buitenland werd om medewerking verzocht en werd deze verkregen van :
  - a) het Ministerie van Nederlandse Cultuur, het Ministerie van Franse Cultuur, het Ministerie van Economische Zaken, het Ministerie van Landbouw, het Ministerie van Buitenlandse Handel, het Commissariaat-Generaal voor Toerisme, de Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel het Belgisch Instituut voor Voorlichting en Documentatie ;
  - b) het Provinciaal Bestuur van de aangrenzende provincies West-Vlaanderen en Henegouwen ;
  - c) via het Belgische Commissariaat-Generaal voor Toerisme :
    - de provinciale federaties voor toerisme voor: West-Vlaanderen, Henegouwen, Antwerpen, Brabant, Limburg, Oost-Vlaanderen, Ardennen en Maas ;
  - d) via de Belgisch-Franse Koophandelskamer : Sabena en N.M.B.S.
    - Instemming wend daarenboven betuigd met het initiatief van het Stadsbestuur Rijsel terzelfdertijd, maar buiten het programma waarvoor het Consulaat-Generaal van België te Rijsel en de reeds geciteerde Subcommissie instonden, activiteiten te beleggen in het raam van de bestaande verzustering van de steden Rijsel en Luik.
    - De besprekingen ter plaatse werden gevoerd door het Consulaat-Generaal van België te Rijsel dat tevens namens België verantwoordelijk was bij de uitvoering van het vastgelegde programma.
3. De Belgische deelnemende departementen, semi-officiële instellingen, Provinciale Besturen en Federaties voor Toerisme stonden, ook financieel, in voor :

- 24 tentoonstellingen van culturele of informatieve aard ;
- het optreden van 36 folkloristische of ontspanningsgroepen die werden voorgesteld en aangeworven door de respectieve Provinciale Federaties voor Toerisme.

Mijn departement heeft zijn financiële steun verleend bij de volgende gevallen :

1. Seminaries of colloquia :
  - 1.1 Universiteit Rijsel : „De Belgische instellingen” (professor A. Mast)
  - 1.2 Universiteit Rijsel : „Pedo-psychiatrie” (professor Dr. René Dellaert)
  - 1.3 Centre d'Etudes et de Perfectionnement à la Direction et à la Gestion (CEPI) : „International Management” (professor Sylvain Plaschaert)
  - 1.4 Universiteit Rijsel : ontmoetingsdagen voor Belgische en Franse Wetenschapsmensen - Al de Belgische universiteiten namen daaraan deel. De nominatieve aanduidingen gebeurden op het academisch vlak.
2. Culturele manifestaties :
  - 2.1 Veertiendaagse van de Belgische film :
    - op commerciële basis zodat bij de selectie van de te programmeren films mijn departement zich bij de zaaluitbater tot een adviserende rol moest beperken
  - 2.2 Kring „Renaissance du Lille Ancien” : voordracht „De Kastelen in België” door Gravin d'Ursele
  - 2.3 Sint-Mauritskerk : orgelconcert door Jozef Sluys
  - 2.4 Toneelvoorstelling door de Noord-Franse groep „Michel de Ghelderode : „Le sommeil de la saison” en „Masques ostendais”
  - 2.5 Kunstmuseum te Rijsel : Voordracht „Moderne schilderkunst in Vlaanderen” door K. Geirlandt
  - 2.6 Optreden van militaire muziekkapellen : de Zeemacht (2 x) en de Rijkswacht
3. Net als de overige zes departementen of openbare besturen nam ook mijn departement zijn quotum ten laste bij de verdeling van de algemene publiciteitskosten (affiches, folders, prijskamp voor de fraaiste uitstalramen in 1.200 winkels, prijskamp kindertekeningen).

Vraag nr. 2
van 11 december 1975
van de heer A. KEMPINAIRE

„Nouvelles culturelles de Belgique” — Ontbreken van informatie over de Cultuurraad

Het blad „Nouvelles culturelles de Belgique - Cultureel nieuws uit België” uitgegeven door de Bestuursdirectie „Culturele Betrekkingen en Voorlichting” van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, met de technische medewerking van het Belgisch Instituut voor Voorlichting en Documentatie, november 1975, bevat als eerste artikel (blz. 3-5) de integrale tekst van de openingstoespraak van de voorzitter van de „Conseil culturel de la communauté culturelle française”, toespraak die gewijd was aan de uitstraling van de Franse cultuur in België.

Tot mijn verwondering stel ik vast dat hetzelfde bulletin, bedoeld voor de voorlichting van de Belgische

diplomatieke en consulaire posten in het buitenland, helemaal niet gewaagt van de op dezelfde dag gehouden openingstoespraak van de voorzitter van onze Cultuurraad, toespraak die gewijd was aan de culturele samenwerking met Nederland en de culturele integratie.

Mag ik van de Minister de verklaring voor die opmerkelijk verschillende behandeling van onze twee cultuurraden vernemen ?

Antwoord :

De toespraak van de voorzitter van de Nederlandse Cultuurgemeenschap werd niet opgenomen in het novembernummer van „Cultureel Nieuws uit België”, omdat de Cultuurraad, op het ogenblik dat ed kopij werd afgesloten, de tekst van deze rede nog niet had gepubliceerd of overgezonden. Deze toespraak zal worden opgenomen in een volgend nummer.

MINISTER VAN VERKEERSWEZEN

Vraag nr. 1
van 2 december 1975
van de heer W. KUIJPERS

N.M.B.S. — Taaltoestanden

Mag ik de aandacht van de geachte heer Minister vestigen op een aantal weliswaar kleine maar toch storende toestanden bij de N.M.B.S., die strijdig lijken met de taalwet en met de eentaligheid van de taalgebieden.

1. In het station Aarschot werden boven de trappen die toegang verlenen tot de perrons, reclamepanelen opgemerkt waarop een tweetalig eigendomsmerk voorkomt : N.M.B.S. - S.N.C.F. en Ostende-Dover. Mag ik vragen die tweetalige tekst te laten wegnemen ?
2. De N.M.B.S. stelt ter beschikking van haar diensten (stations en gewestelijke diensten) in de deelstaat Vlaanderen vensterenveloppen waarin een tweetalige slagzin met voorrang aan het Frans voorkomt. (TRANSCONTAINER)
 Is dit niet in strijd met vooral de geest van de taalwet ?
3. Verscheidene stations gebruiken nog datumstempels waarop het woord „winket” voorkomt. Dit is het geval voor de stations Mechelen en Kortrijk. Eminente taalkundigen hebben er reeds, meermaals op gewezen dat het woord „winket” niet meer gebruikelijk is in onze taal en dat alleen „loket” correct Nederlands is.
 Wil de Minister het nodige doen om dit te verhelpen ?
4. In het station Aarschot heb ik op het parkeerterrein voor de wagens van het personeel een bord opgemerkt met de vermelding „PARKERPLAATS voor het PERSONEEL”.
 Kan de firma die deze borden aan de N.M.B.S. heeft geleverd, dit bord niet terugnemen en vervangen door een bord met de correcte Nederlandse tekst ?

Antwoord :

Het geachte Lid gelieve hierna een antwoord te vinden op de verschillende vragen :

1. Het betreft hier reclamepanelen van de firma Publi-fer, die concessiehouder is voor de spoorwegreda-me. De tweetalige plaatjes zullen afgenomen wor-den.
2. Er is reeds opdracht gegeven die tweetalige publi-citeit niet meer aan te brengen. De bestaande voorraad vensterenveloppen wordt echter opge-bruikt.
3. De correcte term „loket” is inderdaad voorgeschre-ven, maar sporadisch komt het woord „winket” nog voor. Het nodige woodt gedaan om dat te verhel-pen.
4. Het verkeerde opschrift „PARKERPLAATS.. ” zal zo spoedig mogelijk worden verbeterd.

**Vraag nr. 2
van 19 december
van de heer H. GOEMANS**

Commissariaat-generaal van toerisme — Uitgave „Bel-gium-België”

Op 25 november 1975 werd te Brussel in de lokalen van het Commissariaat-generaal voor toerisme het boek „Belgium-België” voorgesteld.

Tot mijn verbazing las ik in „Het Volk” dat hierbij de Nederlandstalige uitgave van dit boek als een ver-taling uit het Frans werd voorgesteld, terwijl in wer-kelijkheid alle teksten in dit werk eigenhandig door een bekend Vlaams journalist waren geschreven.

Graag vernam ik van de heer Minister hoe een der-gelijke vergissing mogelij k is.

Antwoord :

Het Commissariaat-generaal voor Toerisme heeft niet actief deelgenomen noch aan de redactie, noch aan de uitgave of de verspreiding van het door het geachte lid, bedoeld boek.

Het betreft een onafhankelijke onderneming.

Wij hebben onze ontvangstmiddelen ter beschikking gesteld van de schrijver en van de uitgever zoals wij dat gewoonlijk doen voor de schrijvers en auteurs van werken die gewijd zijn aan toeristisch België.

**Vraag nr. 3
van 6 januari 1976
van mevrouw G. DE KEGEL**

Misstaden in het toerisme

Het maandblad „Test-aankoop”, januari 1976, Nr. 158, stelde aan de hand van lezersbrieven vast dat in de catalogi van de tour-operators vaak wondt overdreven inzake beloften aan klanten-vakantiegangers en ge-zwegen over schaduwzijden. Dat is ontoelaatbaar om-dat de verbruikers vaak precies op die catalogi steunen om een vakantie-oord uit te kiezen.

Het maandblad stelt verder vast dat het Commissariaat-generaal voor Toerisme opvalt door zijn onbeweeg-lijkheid ter zake. Het beschouwt zich niet als verde-diger van de vakantiegangers maar wel uitsluitend als ondehandhaver onder de tour-operators zelf en als bevorderaar van de Belgische toeristische industrie. Graag vernam ik van de geachte Minister welke maat-regelen er reeds werden genomen om via het Commis-

sariaat-generaal voor Toerisme de strijd aan te binden tegen de misstanden in het toerisme.

Antwoord :

Een grote inspanning wordt thans door de organisa-toren van reizen gedaan om in hun catalogi uitleg te verstrekken over de verscheidene elementen die deel uitmaken van de verkochte reis of verblijf.

Het is ongetwijfeld niet overbodig te zeggen dat de cliënt, alvorens het contract aan te gaan, de bijko-mende nadere inlichtingen mag vragen die hij nodig oordeelt.

Daarentegen kan men zich verwonderen over de ver-wijten die soms tot het Commissariaat-generaal voor Toerisme gericht worden #betreffende de moeilijkheden die Belgische toeristen tijdens hun reis in het buiten-land hebben ondervonden. Er dient te worden gezegd dat de taak van het Commissariaat-generaal voor het Belgisch Toerisme erin bestaat het grootst mogelijk aantal toeristen naar ons land aan te trekken en ertoe bij te dragen dat in onze gewesten de beste omstan-digheden voor het onthaal tot stand worden gebracht. Evenwel, zoals het geachte Lid het wenst, verleent het Commissariaat-generaal voor Toerisme — dat belast werd met de uitvoering van de wet van 21 april 1965 houdende statuut der reisbureaus — op regelde wijze binnen het raam van de wet, zijn hulp om te streven naar een oplossing der geschillen die ontstaan tussen de reisbureaus en hun cliënten.

Bovendien staat ons land aan het hoofd van de andere landen in verband met de inspanningen die gedaan worden om het reiscontract op zo nauwkeurig moge-lijke gronden op te stellen. Het is met dit doel dat te Brussel in april 1970 een internationale conferentie werd belegd die de internationale overeenkomst be-treffende het reiscontract opstelde „Internationale Conventie betreffende het reiscontract”. Deze conven-tie die België als enig Europees land reeds bekrachtigd heeft, zal uitwerking hebben drie maanden na het neerleggen van het vijfde bekrachtigingsinstrument, hetgeen niet lang meer zal uitblijven.

Deze Conventie verstrekt op de meest doelmatige wijze de informatie aan en de bescherming van de cliënt. Hetgeen erop neerkomt te verklaren dat wij op dit gebied werkelijk vooruitstrevend zijn en dat de ver-wijten gericht tot de administratie op dit gebied on-rechtvaardig zijn. Op dit gebied wordt de admini-stratie trouwens gesteund door de bevoegde beroeps-vereniging.

**Vraag nr. 4
van 6 januari 1976
van mevrouw G. DE KEGEL**

Telefoongids — Nederlandstalige vermeldingen

Volgens „De Autotoerist”, nummer van 23 oktober 1975, blz. 973, reageerden de ambassades van Peru, Nieuw-Zeeland en Singapore gunstig pp het verzoek van de V.T.B. om in het telefoonboek ook een Neder-landstalig adres te vermelden.

Volgens hetzelfde tijdschrift, nummer van 6 november 1975, blz. 1028, gaf de Finse ambassade 'binnen 14 dagen gunstig gevolg aan een gelijkaardig verzoek. Steeds volgens hetzelfde tijdschrift, nummer van 4 december 1975, blz. 1141, zal de ambassade van Sri

Lanka (Ceylon), eveneens op verzoek van de Vlaamse Toeristenbond, haar adressen in de telefoongids ook in het Nederlands publiceren. Op dezelfde bladzijde lees ik dat de heer ambassadeur van Uruguay de V.T.B. dankbaar was omdat deze organisatie er zijn aandacht had op gevestigd dat de adressen van zijn ambassade in de telefoongids uitsluitend in het Frans waren gesteld. Letterlijk schrijft deze Spaanssprekende diplomaat: „Ik had op deze (bijzonderheid tot op heden niet gelet, in de overtuiging dat de R.T.T., die een staatsinstelling is, er zelf voor zorgt dat de adressen van de ambassade worden vermeld in dezelfde vorm als voor de Ministeries”.

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen waarom een dergelijk verzoek moest uitgaan van een particuliere vereniging. Is er dan geen verzoek van die aard uitgegaan van de Belgische overheid of van de R.T.T. ?

Antwoord :

Voor elke telefoonaansluiting die hij in de telefoon-gids laat vermelden heeft de abonnee recht op één kosteloze regel tekst.

Deze tekst moet, behalve het abonneenummer, de naam en het adres van het aangesloten perceel vermelden.

Nochtans kunnen openbare besturen, diensten of instellingen, indien ze wettelijk gehouden zijn tot het gebruik van twee talen voor hun mededelingen aan het publiek, een kosteloze vermelding in elk van die twee talen in de gids laten opnemen.

Die mogelijkheid kan niet worden uitgebreid tot de ambassades, daar deze niet onder toepassing vallen van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken.

MINISTER VAN NEDERLANDSE CULTUUR EN VAN VLAAMSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 125
(Zitting 1974-1975)
van 12 juni 1975
van de heer W. KUIJPERS

Paleis voor Schone Kunsten — Tweetaligheid

Het incident bij o.a. de bekendmaking van de uitslag van de Koningin Elisabethwedstrijd voor piano in het Brusselse Paleis voor Schone Kunsten, waar Franstaligen hun ongenoegen lieten blijken, omdat de voorzitter van de jury zich niet alleen in het Frans maar ook in het Nederlands tot het publiek richtte, toont eens te meer aan, dat deze instelling geen enkele gelegenheid voorbij laat gaan om het Franstalige publiek aan te trekken.

Dit geschiedt o.m. door vooral in Franstalige bladen advertenties te plaatsen, door de verspreiding van Nederlandstalige affiches sterk te verwaarlozen, door de wedstrijd op het mededelingenbord bij de hoofdingang uitsluitend in het Frans aan te kondigen, door het ontbreken van een behoorlijke Nederlandstalige ontvangst vanwege het personeel, dat voor het overgrote deel Nederlandsonkundig is en ook door het beperkt verspreiden van het huisorgaan „Agenda” in Vlaanderen.

— Meent de Minister niet, dat overheidssteun aan het Paleis voor Schone Kunsten afhankelijk ge-

maakt moet worden van een volledig gelijkwaardige behandeling van Nederlands- en Franstaligen in een instelling die zich „nationaal” noemt ?

— Kan de Minister mij mededelen hoeveel exemplaren van het huisorgaan „Agenda” in het Nederlands en hoeveel er in het Frans worden gedrukt en verspreid ?

Antwoord :

Voor een deel van het antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte Lid te verwijzen naar mijn antwoord op zijn vraag nr. 126 dd. 12.6.75. Anderzijds kan ik het geachte Lid mededelen dat het huisorgaan van het Paleis voor Schone Kunsten „Agenda” verspreid wordt op basis van betaalde abonnementen, waarvan 6.000 Nederlandstaligen en 15.000 Franstaligen. Van elke taalgroep worden nog 1.000 exemplaren als prospectus ter beschikking gelegd van de bezoekers van het Paleis voor Schone Kunsten.

Vraag nr. 126
(Zitting 1974-1975)
van 12 juni 1975
van de heer W. KUIJPERS

Paleis voor Schone Kunsten — Nederlandstalige activiteiten

Wij zijn in het bezit van het meinummer van het door het Paleis voor Schone Kunsten te Brussel uitgegeven maandblad „Agenda”, waaruit blijkt, dat tijdens de maand mei 1975 in het totaal 16 voorstellingen plaatsgrepen in het Frans, 2 in het Pools en 1 in het Russisch. Niet één toneelvoorstelling, spreeksbeurt of kleinkunstvoorstelling in het Nederlands kwam in het Paleis voor Schone Kunsten op het programma.

— Meent de Minister van Nederlandse Cultuur dat de werking van het Paleis voor Schone Kunsten ten opzichte van de Nederlandstaligen in verhouding is tot de wel zeer belangrijke subsidiëring, die voor deze instelling en de organisaties die er gevestigd zijn, wordt gedragen door de Nederlandse gemeenschap in dit land ?

— Beseft de Minister van Nederlandse Cultuur, dat gedurende alle maanden van het jaar de Nederlandstalige activiteiten in het Paleis voor Schone Kunsten zeer sterk in de minderheid zijn ?

— Welke maatregelen overweegt de Minister ?

Antwoord :

In antwoord op de vraag van het geachte Lid, kan ik mededelen dat het mijn vaste overtuiging is dat het Paleis voor Schone Kunsten wat zijn activiteiten betreft moet openstaan voor zowel de Nederlandstalige als Franstalige gemeenschap van ons land.

Ik kan het geachte Lid mededelen dat op dit ogenblik besprekingen worden gevoerd met betrekking tot de structuur, het statuut en de activiteiten van het Paleis voor Schone Kunsten en van de geassocieerde culturele verenigingen van het Paleis voor Schone Kunsten.

Ik zal niet nalaten het geachte Lid verder te informeren van zodra deze besprekingen tot vaste resultaten hebben geleid.

Het meinummer van het maandblad „Agenda” vermeldt inderdaad geen specifiek Nederlandstalige cul-

turele manifestaties in het Paleis voor Schone Kunsten omdat de inrichter van deze manifestaties, het Kunst- en Cultuurverbond, evenals de andere dochterverenigingen van het Paleis voor Schone Kunsten zo laat op het seizoen nog slechts uitzonderlijk voorstellingen inricht. De 16 Franstalige voorstellingen, waarvan in de „Agenda” wordt melding gemaakt zijn toneelvoeringen door het toneelgezelschap „Le Rideau de Bruxelles” dat geen dochtervereniging, maar gewoon zaalhuurder is. Het gaat hier <bovendien om een reeks voorstellingen van éénzelfde stuk in de Kleine Zaal met maximum 150 plaatsen.

Vraag nr. 139
(Zitting 1974-1975)
van 18 juli 1975
van de heer V. ANCIAUX

Paleis voor Schone Kunsten — Discriminatie

Reeds sedert jaren werd de aandacht van de Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse aangelegenheden gevestigd op de discriminatie waarvan onze cultuur het slachtoffer is in het Paleis voor Schone Kunsten, o.m. wat betreft „Ontdek de Wereld”.

Het gaat zelfs zover dat de directeur van deze vereniging de briefwisseling bestemd voor zijn vereniging niet mag openen. Dat behoort klaarblijkelijk tot de bevoegdheid van zijn Franstalige tegenvoeter en baas „Exploration du Monde”.

Mevrouw de Minister gelieve mij mede te delen :

1. of zij van deze discriminatoire toestand op de hoogte is en wat zij hiertegen gedaan heeft ;
2. het bedrag van de kredieten, die door Nederlandse respectievelijk Franse Cultuur, in het jaar 1974 toegekend werden aan het Paleis voor Schone Kunsten, en over welk bedrag ieder der samenstellende verenigingen zonder winsttoegmerken hebben kunnen beschikken.

Er wordt ook over geklaagd dat de Vlaamse beheerders al te dikwijls afwezig zijn op de vergaderingen van de Raad van Beheer van de instellingen. Is het mogelijk mede te delen hoeveel vergaderingen er waren in 1974, en hoe dikwijls ieder der leden, ingedeeld per taalgroep, aanwezig is geweest ?

Antwoord:

In antwoord op de vraag van het geachte Lid kan ik meedelen dat ik sinds geruime tijd op de hoogte ben van de moeilijkheden die zich hebben voorgedaan tussen bepaalde cineasten en voordrachthouders en de vereniging voor artistieke werking met (betrekking tot de voordrachtenreeks „Ontdek de Wereld”.

Om tegemoet te komen aan de moeilijkheden heb ik aan het Paleis voor Schone Kunsten en genoemde vereniging een aantal voorstellen geformuleerd.

Ik meen te weten dat de „Vereniging voor artistieke Werking” (VACV) op dit ogenblik maatregelen heeft genomen die bevrediging zullen geven. De organisatie van de voordrachtenreeks „Exploration du Monde” in Wallonië en „Ontdek de Wereld” in Vlaanderen zullen in de toekomst georganiseerd worden door de Nederlandstalige vereniging „Kunst- en Cultuurverbond”, en door een nieuw op te richten Franstalige vereniging die uitsluitend in het Waalse land zal bedrijvig zijn. Het diensthoofd van de v.z.w.

„Kunst- en Cultuurverbond” ontvangt zijn briefwisseling rechtstreeks en ongeopend.

In 1974 werd aan het Paleis voor Schone Kunsten een toelage van 15 miljoen frank toegekend. Deze toelage dekt de werkings- en beheerkosten van het gebouw. Het Paleis geeft geen toelagen aan de aangesloten verenigingen.

Wat de aanwezigheid betreft op de vergaderingen van de Raad van Beheer van deze instellingen meen ik te weten dat deze in regel 2 tot 3 maal per jaar samengeroepen worden en dat vaak meer Nederlandstalige dan Franstalige beheerders aanwezig zijn.

Vraag nr. 169
(Zitting 1974-1975)
van 29 september 1975
van de heer L. VANSTEENKISTE

BRT — TV-uitzendingen in verband met de brandveiligheid

De Vlaamse televisie wijdt geregeld heel wat tijd aan uitzendingen in verband met de verkeersveiligheid. Niemand twijfelt aan de positieve waarde die dergelijke uitzendingen kunnen hebben wanneer ze degelijk verzorgd zijn.

Het verwondert me echter dat de Vlaamse televisie praktisch geen aandacht besteedt aan de brandveiligheid (o.m. door het wijzen op brandoorzaken als roken in bed enz.).

Graag vernam ik hoeveel uitzendingen de Vlaamse televisie daaraan reeds heeft gewijd en, indien er tot op heden geen dergelijke uitzendingen waren, waarom er aan dit probleem nog geen aandacht werd besteed.

Antwoord :

Het geachte Lid stelt vast dat de BRT-televisie veel aandacht schenkt aan de verkeersveiligheid en minder aan de brandveiligheid.

Dit komt omdat de uitzendingen over verkeersveiligheid worden gemaakt in nauwe samenwerking met de Hoge Raad voor Verkeersveiligheid en Via Secura, die daarover vaak korte films bezorgen terwijl er inzake brandveiligheid geen overkoepelend organisme bekend is dat eenzelfde rol speelt als de bovengenoemde instanties.

Toch behandelt de televisie het brandgevaar incidenteel, zoals met waarschuwingen in periodes van grote droogte, bij kerstvieringen enz.

Momenteel wordt ook een programma over brandwonden voorbereid, waarbij het brandgevaar uiteraard ter sprake zal komen.

Vraag nr. 180
(Zitting 1974-1975)
van 14 oktober 1975
van de heer P. DE KERPEL

vorst — Trefcentrum Ten Weyngaerd

Na het oprichten van de cultuurraad van Vorst in 1972, voldoet het trefcentrum „Ten Weyngaerd”, Van Volxemlaan 182, waar ook de Rijksmuziekacademie is gevestigd, niet aan de behoeften en eisen, wijl de koop aangegaan zou zijn begin 1973, en einde april 1974 het woongedeelte klaar kwam dank zij de bereidwillige hulp van vrijwilligers.

Thans zou, na afkeuring van de plannen door de diensten van Openbare Werken, in mei 1975 de commissie van advies der culturele centra besloten hebben dat de plannen niet uitvoerbaar zijn. . . en een nieuw trefcentrum voor Vorst zou moeten aangekocht worden.

Kan, in het licht van deze situatie — gebrek aan lokalen, onaangepaste lokalen, strubbelingen nopens de afwerking der lokalen — dank zij de onmiddellijke kordate aanpak der gecoördineerde diensten, en met de welwillende bemoeiingen van Mevrouw de Minister, met 'bekwame spoed een nieuw deugdelijk en volwaardig trefcentrum ter beschikking gesteld worden voor de activiteiten en het cultureel leven te Vorst, mede ten dienste van de Rijksmuziekacademie, het jeugdtehuis en de vereniging voor de derde Leeftijd? Welk is desgevallend, in de gegeven omstandigheden, de stand van het dossier tot aanschaffing van het door de culturele raad van Vorst gevraagde trefcentrum?

Antwoord :

In antwoord op zijn vraag in verband met het Trefcentrum Ten Weyngaerd te Vorst heb ik de eer het geachte Lid mee te delen dat ik aan mijn administratie opdracht heb gegeven ten spoedigste een voorstel uit te werken tot verwerving van een pand geschikt als volwaardig trefcentrum voor de gemeente Vorst. Dit dossier wordt met voorrang behandeld.

Vraag nr. 2
van 30 oktober 1975
van de heer J. VAN ELEWYCK

Vervalsing van kunstwerken — Regeling van de attesten van echtheid

Het gerecht is in ons land een zwendel in kunstvoorwerpen op het spoor. Volgens persberichten werden o.m. Afrikaanse beeldjes nagemaakt en met een attest van echtheid aan de man gebracht. De originelen van sommige dezer stukken bevinden zich in het Museum voor Midden-Afrikaanse Kunst te Tervuren. Namaak-sels zouden zich in wereldberoemde zalen bevinden, met attest van echtheid. De trafiek zou slechts mogelijk geweest zijn dank zij de medewerking van een personeelslid van een rijksmuseum.

Kan de Minister, gezien de ernst en de geografische dimensie van de geciteerde feiten, antwoord verschaffen op de volgende vragen :

1. Welke procedure wordt er nu gevolgd voor het afleveren van zogenaamd officiële „attesten van echtheid”?
2. Welke maatregelen treft het departement opdat de attesten van echtheid een hogere waarborgsgraad zouden bezitten dan thans het geval is?
Bestaat er een gespecialiseerde 'kern van experts voor een globale multidisciplinaire en neutrale wetenschappelijke studie van deze problematiek?
3. Kan in België in het kader van o.m. initiatieven bij U.N.E.S.C.O. en andere internationale instellingen en gecoördineerd en wetenschappelijk gefundeerd beleid voorstellen?

Antwoord :

De vraag van het geachte Lid heeft betrekking op een

instelling die behoort tot de bevoegdheid van mijn collega's van Nationale Opvoeding.

Wat mijn eigen departement betreft worden geen „attesten van echtheid” afgegeven.

Vraag nr. 7
van 13 november 1975
van mevrouw G. DE KEGEL

Ninove — Cultuurpatrimonium

In het kader van de fototentoonstelling van Focus Ninove werd een reeks dia's getoond over het cultuurpatrimonium van de stad Ninove.

De getoonde beelden lieten ons de hachelijke toestand zien waarin vooral de toren van de O.L.-Vrouwkerk verkeert. Brede scheuren zijn er zichtbaar, die het ergste laten vrezen voor deze mooie kerk in barokstijl. De Koepoort en verscheidene andere als beschermd erkende gebouwen verkeren eveneens in een erbarmelijke toestand, onder andere de Veldpoort en de dekenij.

Het verheugt me te vernemen dat de restauratiewerken aan de kerk een aanvang namen. Toch wou ik van mevrouw de Minister graag vernemen :

1. of er in de onmiddellijke toekomst werken voorzien zijn aan de overige gebouwen ;
2. of zij, indien dit niet het geval is, overweegt onmiddellijk een onderzoek te laten instellen om zo snel mogelijk de nodige werken te laten uitvoeren.

Antwoord :

In antwoord op haar vraag in verband met het cultuurpatrimonium te Ninove heb ik de eer het geachte Lid mee te delen dat de restauratiewerken aan de O.L.V.-kerk inderdaad een aanvang namen.

Wat de overige gebouwen betreft, moet ik meedelen dat er in de onmiddellijke toekomst geen werken voorzien zijn.

Ik vestig de aandacht van het geachte Lid op het feit dat voor wat de restauratie van beschermde panden betreft de eigenaar, die ofwel een particulier ofwel een openbare instelling kan zijn, een aanvraag tot restauratie moet indienen bij de Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg of bij de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen. In onderhavige gevallen is dit nog niet gebeurd. Elk dossier ter zake zal ik met bekwame spoed laten behandelen.

Vraag nr. 8
van 17 november 1975
van de heer J. GERITS

Bibliotheken — Boeken voor immigranten

Met ongeveer 9 % immigranten voor de hele provincie Limburg, en in bepaalde belangrijke gemeenten zelfs 30 % gastarbeiders op de totale bevolking, stelt zich ongetwijfeld een probleem en een opdracht voor het bibliotheekwezen.

Een verantwoord onthaalbeleid zou naar mijn mening dienen in te houden dat er in de bibliotheken, zo provinciale als plaatselijke, van streken met veel immigranten, boeken in de taal van de immigranten ter beschikking zijn.

Gaarne vernam ik het standpunt hierover van mevrouw de Minister en ik zou het zeer op prijs stellen indien ter zake de nodige richtlijnen zouden worden uitgevaardigd.

Antwoord :

In antwoord op zijn vraag in verband met boeken voor immigranten in bibliotheken heb ik de eer het geachte Lid mee te delen dat de reglementering inzake subsidiëring van de openbare bibliotheken geen onderscheid maakt in het soort boeken dat door deze bibliotheken moet worden aangeschaft.

Het is gebruikelijk dat ten minste 25 % van de aankopen besteed wordt aan Belgische auteurs. Voor het overige staat het de bibliothecarissen vrij rekening te houden met de samenstelling en de behoeften van de bevolking die zij bedienen.

**Vraag nr. 9
van 18 november 1975
van de heer M. VAN HAEGENDOREN**

Decreet van 16 juli 1973 betreffende de toekenning van weddetoelagen aan cultuurfunctionarissen werkzaam in erkende culturele centra die het culturele leven in de ringsbesluiten

In antwoord op mijn parlementaire vraag nr. 71 van 19 februari 1975 deelt de geachte Minister mede dat er nog geen concrete maatregelen getroffen werden om aan de ondergeschikte besturen de nodige informatie te verstrekken betreffende de uitvoering van het decreet op de culturele centra en zulks omdat de uitvoeringsbesluiten van het decreet nog niet werden getroffen.

Zoals betoogd in vermelde parlementaire vraag ben ik vooral bekommerd om de mogelijkheden, geschapen door categorie D in het decreet, zodanig dat het beperkte krediet aan kleinere centra kan worden besteed in plaats van aan „culturele paleizen”.

Ik moge de geachte Minister verzoeken mij, via het Bulletin van Vragen en Antwoorden, mede te delen of de uitvoeringsbesluiten, vooral wat betreft de culturele centra onder categorie D, reeds werden getroffen.

Antwoord :

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte Lid mededelen dat het koninklijk besluit dd. 4 juli 1975, betreffende de erkenning van de Nederlandstalige culturele centra en hun indeling in categorieën voor de toekenning van weddetoelagen aan hun cultuurfunctionarissen, eerstdaags in het Staatsblad gepubliceerd zal worden. De normen tot erkenning en indeling van de culturele centra in categorie D werden ook in dit besluit opgenomen.

**Vraag nr. 11
van 25 november 1975
van de heer L. VANACKERE**

Raad voor Taaladvies — Lang uitblijven van gevraagde adviezen

Ik verneem dat het antwoord op zowel schriftelijk als telefonisch tot de Raad voor Taaladvies gerichte vragen vrij lang op zich laat wachten.

Het wil mij voorkomen dat door het lang uitblijven van de gevraagde adviezen het doel dat men met het oprichten van vernoemde Raad voor ogen had niet wordt bereikt.

Taalproblemen (vaak probleempjes) stellen zich meestal bij het schrijven van een tekst.

Het zou wel eens kunnen zijn dat heel wat teksten taalkundig niet onberispelijk zijn omdat de schrijver ervan niet binnen een redelijke termijn een oplossing voor dit soort problemen heeft gevonden.

Adviezen als die van de Raad voor Taaladvies moeten m.i. dan ook zeer spoedig ter beschikking van de vragensteller zijn.

Graag vernam ik van mevrouw de Minister hoe het komt dat die adviezen zo lang uitblijven en of zij maatregelen overweegt om dit te verhelpen.

Antwoord :

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte Lid mee te delen dat de Raad voor Taaladvies, meer dan 2500 vragen per jaar behandelt, waarvan 1500 telefonisch gesteld. Ruim 500 brieven worden beantwoord, waarin gemiddeld twee vragen worden gesteld.

De vragenstellers leggen de Raad vaak uitgebreide lijsten voor, waarbij het meestal om gegevens gaat, die de betrokkenen bij hun werk echt dringend nodig hebben. Die worden gevraagd door ambtenaren, directies en personeel van onderwijsinstellingen, administratie en overheidsdiensten, particuliere instellingen en bedrijven. De materie is uiteraard verscheiden, maar tegelijk zeer gespecialiseerd. Deze vragen vergen dan ook diepgaand opzoekingswerk.

De Raad voor Taaladvies werkt op de volgende wijze. De telefonisch gestelde vragen worden indien mogelijk onmiddellijk beantwoord. Men verwijst naar vroegere schriftelijk door de Raad verstrekte antwoorden, of steunt op de bescheiden basisbibliotheek. In toenemende mate worden niet zozeer „taalprobleempjes” gesteld, maar eerder problemen die men ten einde raad, aan het orgaan voor taaladvies voorlegt. Deze vragen worden ter beantwoording aan de leden doorgestuurd. Deze antwoorden worden aan de vragenstellers bezorgd en eveneens op de bijeenkomsten van de Raad besproken, zodat zij gedurende enige tijd vatbaar (blijven voor aanvulling of verbetering).

De werking van de Raad voor Taaladvies zou uiteindelijk nog kunnen worden verbeterd, mocht hij kunnen beschikken over een meer uitgebreide basisinfrastructuur en één of meer wetenschappelijke medewerkers. Het aantrekken van zulke medewerkers wordt thans mogelijk gemaakt door het decreet betreffende de Raad voor Taaladvies dat door de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap op 4 maart 1975 werd goedgekeurd, maar nog niet gepubliceerd is.

De ervaring heeft echter aangetoond, dat het soms overhaast formuleren van adviezen moet worden vermeden en dat omzichtigheid en overleg geboden is, rekening houdend met de verstrekkende gevolgen van de uitgebrachte adviezen en antwoorden.

**Vraag nr. 12
van 26 november 1975
van de heer A. KEMPINAIRE**

Rijsel — „Belgische Herfst”

In het tijdschrift „Open Deur”, 7e jaargang nr. 8,

blz. 9, wordt gewag gemaakt van de „Belgische Herfst” die te Rijsel gehouden wordt van september 1975 tot januari 1976.

Het komt mij vreemd voor dat er in dit artikel niet meer gewezen wordt op de mogelijkheden die in dit initiatief tot ruime kennismaking met de artistieke, folkloristische en commerciële aspecten van ons land zitten om grotere bekendheid te geven aan de Nederlandse cultuur en aan de grote inspanningen die er sinds een tiental jaar gedaan werden voor het onderwijs van het Nederlands in Frans-Vlaanderen.

Graag zou ik van mevrouw de Minister vernemen welke initiatieven zij in dit kader genomen heeft.

Antwoord :

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte Lid mededelen dat het artikel in het tijdschrift „Open Deur” enkel bedoeld was als een summier informatieve bijdrage om op een aantal activiteiten te wijzen, die in het kader van de „Belgische Herfst” te Rijsel werden georganiseerd.

Het initiatief tot deze „Herfst” ging uit van onze Consul-generaal te Rijsel. Het vond de nodige steun bij diverse Rijselse officiële, culturele, economische e.a. kringen, evenals bij ons Ministerie van Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelings-samenwerking. Tal van Belgische provincies en steden gingen in op de geboden mogelijkheden tentoonstellingen te presenteren, groepen voor te stellen enz. Het Ministerie van Nederlandse Cultuur — gebonden door een in het kader van de door de Gemengde Commissie ter uitvoering van het Belgisch-Frans Cultureel Verdrag gemaakte afspraak culturele dagen te organiseren te Bordeaux of te Angers (inmiddels verschoven naar 1976), participeerde te Rijsel enkel door de organisatie van een tentoonstelling van Nederlandstalige boeken.

Vraag nr. 16
van 4 december 1975
van de heer W. KUIJPERS

Demertolhuisdeel te Zichem — Inrichting als Demerstreekmuseum

Reeds herhaaldelijk vestigden wij de aandacht op het enig mooie overblijvende Demertolhuisdeel aan de Markt te Zichem.

Mede hierdoor werd dit beschermd.

Mogen wij wijzen op het oorspronkelijke huisraad, nog aanwezig in het huis ?

Bij ons bezoek sprak de bewoonster de wens uit dat zij dit geheel — woning en huisraad — graag ter beschikking van onze volksgemeenschap zou willen stellen, mits de passende notariële beschikkingen worden getroffen.

Hier schuilt dus een grote kans om in deze oude Oranjestad een Demerstreekmuseum in te richten.

Graag vernamen we van Mevrouw de Minister of zij die zienswijze deelt en of het Ministerie van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden dit voorstel zou kunnen behartigen ?

Antwoord :

In antwoord op zijn vraag in verband met het Demertolhuisdeel te Zichem kan ik het geachte Lid mededelen

dat ik zijn suggestie graag voor onderzoek wil voorleggen aan mijn diensten belast met de monumentenzorg, de musea en de volkskunde.

Vraag nr. 17
van 11 december 1975
van de heer O. VANOOTEGHEM

Destelbergen — Damvalleimeer

De gemeenteraad van Destelbergen nam op 18 november 1975 het besluit via onteigeningen en verbredingen van de Koestraat het Damvalleimeer voor autovoertuigen toegankelijk te maken.

Naar verluidt zou het de bedoeling zijn het meer voor watersport ter beschikking te stellen.

Hoe dan ook, het is m.i. niet verantwoord om welke reden ook, het natuurschoon van de Damvallei aan de automobilisten op te offeren. De enige sporttakken die daar mogen worden geduld zijn de wandelsport en de hengelsport.

Mevrouw de Minister zou mij tot dank verplichten door mij te willen mededelen wat zij van plan is te ondernemen om dit waardevol natuurlandschap voor de toekomst te beschermen.

Antwoord :

In antwoord op zijn vraag in verband met het Damvalleimeer te Destelbergen heb ik de eer het geachte Lid mee te delen dat de Rijksdienst voor Monumenten en Landschapstorg bezig is met een onderzoek, dat eventueel kan leiden tot het inzetten van de wettelijk geregelde procedure tot bescherming als landschap. Ik wil de aandacht van het geachte Lid nochtans vestigen op het feit dat de bescherming van een landschap niet betekent dat er in dit beschermde gebied niets meer mag veranderen. Het is echter de taak van de overheid na te gaan wat er kan of mag gebeuren in dit beschermde gebied zonder dat afbreuk gedaan wordt aan de essentie van de bescherming.

De tijd is lang voorbij dat de bescherming van een gebouw of landschap een statisch begrip is, Veeleer zijn wij thans de periode van de dynamische bescherming ingetreden, waarbij het eerbiedigen van het verleden verzoend wordt met de bestrevingen van het heden en van de toekomst. In deze gedachtengang is het „bevrozen” van gebouwen en landschappen uit den boze. Toegepast op onderhavig geval is het niet uitgesloten dat actieve watersportbeoefening kan samengaan met landschapsbescherming.

Het geachte Lid schijnt alleen passieve activiteiten verenigbaar te achten met de Damvallei. Alvorens hierin stelling te nemen wil ik de normale procedure haar beloop te laten.

Vraag nr. 18
van 12 december 1975
van de heer G. MOMMERENCY

Bibliotheken — Gebruik van de facultatieve gemeentelijke subsidie

Bij regentsbesluit van 1 oktober 1947 (wet van 17 oktober 1921 op de openbare bibliotheken) werd beslist dat iedere gemeente een bepaald bedrag diende te besteden aan de inrichting, het onderhoud en de uit-

breiding van de bibliotheken. Het aanwenden hiervan werd geregeld door :

- ten minste 75 % te bestemmen voor de aankoop van boeken, tijdschriften.. .
- het eventueel overblijvend gedeelte ten hoogste 25 %, wordt gebruikt tot het bekostigen van werkelijk gedane uitgaven voor het huren van lokalen, voor passende meubilering en onderhoud.

Naast dit bepaald bedrag (de verplichte toelage), geven sommige gemeentebesturen nog een facultatieve toelage.

Bepaalde moeilijkheden rezen omdat sommigen beweerden dat volgens voornoemde onderrichtingen slechts 25 % mag worden uitgetrokken voor de huur van lokalen.

Sommige besturen zijn evenwel van mening dat die richtlijnen enkel slaan op de verplichte toelage en niet op de facultatieve. Wij zijn van oordeel dat over deze laatste subsidie vrij kan beschikt worden door de bibliotheek (of bibliotheken) in kwestie.

Wij zouden de Minister dank weten te mogen verneemen of wij het bij het rechte eind hebben.

Anderzijds wordt wel eens beweerd dat de wet geen onderscheid maakt tussen verplichte — en facultatieve toelagen. Deze begrippen zouden niet bestaan t.a.v. de gemeentelijke bibliotheken en aangenomen bibliotheken. Terecht vragen de gemeentebesturen zich af, of ze naast de verplichte toelage van 1,50 F per inwoner niet vrij zijn een facultatieve toelage te verlenen met eender welke bestemming voor de bibliotheken, zonder dit te moeten besteden aan de aankoop van boeken,

Wij zouden het bijzonder op prijs stellen mocht daarop een zeer duidelijk en onaanvechtbaar antwoord worden verstrekt.

Antwoord :

In antwoord op zijn vraag in verband met het gebruik van de facultatieve gemeentelijke subsidie voor bibliotheken moet ik het geachte Lid er vooraf op wijzen, dat het voorgelegde probleem nog steeds zijn oorsprong vindt in de verouderde wet van 17 oktober 1921, die best zo vlug mogelijk zou worden vervangen door het aanhangig gemaakte decreet op het Nederlandstalige openbare bibliotheekwerk.

Waar de vraag de openbare bibliotheken in hun geheel behandelt, dient vastgesteld, dat er drie soorten instellingen bestaan, nl. de gemeentelijke, de aangenomen en de vrije openbare bibliotheken. "Telkens is er een verschillende oplossing voor het hier gestelde probleem.

In de oorspronkelijke wet was bepaald, dat de gemeente ten minste 0,25 F per inwoner diende te besteden aan de inrichting, het onderhoud en de uitbreiding van de gemeentelijke en aangenomen bibliotheken. Er waren geen toepassingspercentages voorzien, wat aanleiding gaf tot vele misbruiken (Cf. P. Recht. De openbare bibliotheken in België. Brussel, 1925, blz. 51).

Als in 1947 de wet werd gewijzigd en het te besteden bedrag werd opgevoerd tot ten minste 1,5 F per inwoner voor de gemeentelijke en aangenomen bibliotheken, werd bij artikel 2 van het R.B. van 1 oktober 1947 bepaald : „Het aanwenden van deze toelagen wordt als volgt geregeld :

- a) ten minste 75 % is bestemd voor de aankoop van boeken, tijdschriften en publicaties van alle raad en voor hun bewaring (herstelling, inbinding), alsmede voor het huren van boeken en tijdschriften die niet zouden kunnen aangekocht worden ;
- b) het eventueel overblijvende gedeelte, 't zij ten hoogste 25 % wordt gebruikt tot het bekostigen van wezenlijk gedane uitgaven voor lokaalhuur, passende meubilering, onderhoud, verwarming, verlichting, schoonmaak der lokalen”.

Merk op, dat strikt genomen dit artikel niet kan slaan op de gemeentelijke openbare bibliotheken, want de gemeente geeft geen toelagen aan een gemeentelijke openbare bibliotheek ; zij financiert haar eigen instelling en als zij daarenboven geen bibliotheken aannam, moet zij er alleen ten minste 1,50 F per inwoner aan besteden.

De aangenomen openbare bibliotheken kregen dus wel de procentuele toepassingsplicht en de beperkingen hebben ook nog als gevolg, dat van de wettelijk vastgestelde gemeentetoelage niets kan worden gebruikt om de bibliothecaris of zijn helpers beter te vergoeden, niets voor het drukken van catalogussen, noch voor het aanwenden van propagandamiddelen enz. (Cf. L. Van Molle, De Bibliothecaris tegenover de wet, de administratie, de inspectie. Antwerpen, 1956, blz. 46).

Daarbij dient ook nog te worden opgemerkt, dat in de wet geen onderscheid wordt gemaakt tussen verplichte en facultatieve toelagen aan aangenomen bibliotheken, alhoewel in de praktijk die toelagen door de gemeenten soms worden verdeeld over de twee daarvoor in de gemeentebegroting bedoelde rubrieken.

Mijn departement heeft dan ook steeds geoordeeld, dat de percentages voor de verplichte aanwending gelden voor het volledige bedrag van de gemeentelijke toelage, d.w.z. dat ook wanneer de toelage méér bedraagt dan 1,50 F per jaar en per inwoner, ten minste 75 % van het totaal bedrag dient te worden aangewend voor de aankoop van boeken enz. (Cf. P. De Rijck, De openbare bibliotheek. Kortrijk 1955, blz. 30). Trouwens vermits in de wetgeving steeds sprake is geweest van ten minste 0,25 F of 1,50 F per inwoner kan worden aanvaard, dat heel de toelage aan de aangenomen bibliotheken wettelijk als een verplichte toelage moet worden aangezien.

Tenslotte zijn er ook de toelagen die facultatief kunnen worden verleend aan de vrije openbare bibliotheken. Voor die toelagen is nergens in een toepassingsregeling voorzien.

**Vraag nr. 20
van 15 december 1975
van mevrouw G. DE KEGEL**

Bellem — Grammensmuseum

Te Bellem wordt het geboortehuis van Florimond Grammens ingericht als „museum van de hele Vlaamse strijd van 1830 tot 1980”.

Graag vernam ik van de geachte Minister of zij bereid is door subsidiëring van dit museum mede hulde te brengen aan de onvolprezen Vlaamse voorman die onlangs nog door zijn actie een uitspraak van het hoogste rechtscollege in dit land heeft uitgelokt over de onwettelijke taaltoestanden te Schaarbeek.

Antwoord :

In antwoord op haar vraag in verband met het Gramsmuseum te Bellem heb ik de eer het geachte Lid mee te delen dat de subsidiëring van de musea enkel kan geschieden op basis van de bestaande reglementering en „binnen de perken van de begroting” (artikel 1 van het koninklijk besluit van 22 april 1958).

Als voornaamste elementen van beoordeling gelden de kosten gedaan door de eigenaar voor de presentatie, de bewaring en de restauratie van de verzamelingen. De uitgaven gedaan voor het personeel komen niet in aanmerking voor een tegemoetkoming door het rijk.

Zodra het museum bestaat, zal ik de bevoegde inspectie opdracht geven ter plaatse de subsidieerbaarheid ervan te onderzoeken.

Vraag nr. 21
van 17 december 1975
van de heer W. KUIJPERS

Onderwijs van het Nederlands in Wallonië

Een particuliere organisatie heeft een onderzoek ingesteld naar de problemen van het onderwijs van het Nederlands in onze culturele grensgebieden (Duitsland, Wallonië, Frans-Vlaanderen enz. .).

Er blijkt een grote behoefte te bestaan zowel aan leermiddelen als aan documentatie over het actuele cultureel leven in Nederland en Vlaanderen. Om aan die noden tegemoet te komen, werd een steunfonds gesticht.

Graag vernam ik van mevrouw de Minister welke maatregelen van overheidswege worden genomen ten bate van het onderwijs van het Nederlands in onze culturele grensgebieden en meer bepaald in Wallonië.

Antwoord :

In antwoord op zijn vraag in verband met het onderwijs van het Nederlands in de grensgebieden en Wallonië heb ik de eer het geachte Lid mede te delen dat in de Duitse Bondsrepubliek jaarlijks een vergadering plaatsheeft voor de lectoren Nederlands in Duitsland (universitair onderwijs) en de leraars Nederlands (secundair onderwijs) uit de deelstaten Noordrijn-Westfalen en Nedersaksen.

Ook in Frankrijk wordt jaarlijks een vergadering georganiseerd voor de lectoren Nederlands (Parijs) en de leraars Nederlands (Rijsel) uit Noord-Frankrijk.

Tijdens deze bijeenkomsten komen alle mogelijke problemen van de docenten Nederlands aan de orde, in het bijzonder de behoefte aan leermiddelen. Het Ministerie van Onderwijs en Wetenschappen in Nederland alsook mijn diensten schenken jaarlijks belangrijke hoeveelheden leermiddelen.

Verder had op 23 december 1975 een vergadering plaats met de vertegenwoordigers van de diverse instanties die boekenzendingen aan de docenten Nederlands verzorgen om het sturen van leermiddelen te coördineren.

Het onderwijs van het Nederlands in Wallonië behoort tot de bevoegdheid van mijn collega van Nationale Opvoeding.

Vraag nr. 22
van 29 december 1975
van de heer J. WIJNINCKX

Subsidiëring jeugdateliers en jeugdclubhuizen

Graag bekwam ik voor het jaar 1974 en het jaar 1975 mededeling van de toelagen die werden uitgekeerd aan jeugdateliers en jeugdclubhuizen.

Wegens de omvang mogen de gegevens persoonlijk worden medegedeeld.

Antwoord :

Zoals door het geachte Lid zelf voorgesteld, zal ik hem het antwoord op zijn vraag, dat een groot aantal gegevens bevat, persoonlijk toezenden zodra die gegevens in mijn bezit zijn.

Vraag nr. 23
van 5 januari 1976
van de heer W. JORISSEN

Brussel-Hoofdstad — Inschrijvingen in onderwijs plastische kunsten

Kan de geachte Minister me meedelen onderscheidenlijk :

- a) voor het schooljaar 1974-1975 en
- b) voor het schooljaar 1975-1976,

hoeveel leerlingen in Brussel-Hoofdstad ingeschreven waren voor het onderwijs met Nederlands als voertaal in de plastische kunsten en dit :

- a) voor het vrij,
- b) voor het stedelijk en gemeentelijk,
- c) voor het provinciaal onderwijs,
- d) voor het rijksonderwijs ?

Antwoord :

Ik heb de eer het geachte Lid mede te delen dat er in Brussel-Hoofdstad geen vrije, gemeentelijke of provinciale inrichtingen voor onderwijs in de plastische kunsten bestaan die tot de bevoegdheid behoren van het departement van Nederlandse Cultuur.

Wat het rijksonderwijs betreft, volgt hierna de tabel met de ingeschreven leerlingen voor de schooljaren 1974-1975 en 1975-1976. Al deze inrichtingen verstrekken alleen onderwijs voor sociaal-culturele promotie.

Beperkt leerplan.

Aantal leerlingen in Brussel-Hoofdstad ingeschreven voor het onderwijs met Nederlands als voertaal in de plastische kunsten voor het schooljaar 1974-1975 en 1975-1976 :

Plaats van de inrichting	Voorbereidende afdeling		H.S.O.	Hoger onderwijs	Totaal
	L.S.O.	Aantal leerlingen per studieniveau 1974-1975			
Anderlecht	105	86	130	—	321
Etterbeek	—	—	—	53	53
Koekelberg	78	24	55	—	157
St.-Pieters-Woluwe	64	34	101	—	199
Totaal :	247	144	286	53	730
Aantal leerlingen per studieniveau 1975-1976					
Anderlecht	114	65	168	—	347
Etterbeek	—	—	—	57	57
Koekelberg	74	45	36	—	155
St.-Pieters-Woluwe	47	35	67	—	149
Totaal :	235	145	271	57	708

Vraag nr. 24
van 5 januari 1976
van de heer W. JORISSEN

Brussel-Hoofdstad — Inschrijvingen in muziekonderwijs

Kan de geachte Minister me meedelen onderscheidenlijk :

- a) voor het schooljaar 1974-1975 en
b) voor het schooljaar 1975-1976,
hoeveel leerlingen in Brussel-Hoofdstad ingeschreven waren voor het muziekonderwijs met Nederlands als voertaal en dit :

- a) voor het vrij,
b) voor het stedelijk en gemeentelijk,
c) voor het provinciaal onderwijs,
d) voor het rijksonderwijs ?

Antwoord :

Ik heb de eer het geachte Lid mede te delen dat onderscheidenlijk voor het schooljaar 1974-1975 en 1975-1976, het hierna vermelde aantal leerlingen ingeschreven was voor het muziekonderwijs in Brussel-Hoofdstad (Nederlands als voertaal).

Inrichting	Aantal leerlingen ingeschreven gedurende het schooljaar	
	1974-1975	1975-1976
Rijksinrichtingen :		
Koninklijk Conservatorium		
Brussel - Nederlandstalige Afdeling	454	453

Kunsthumaniora afhankelijk Koninklijk Conservatorium		
Brussel - Nederlandstalige Afdeling	56	54
Rijksmuziekacademie - Schaarbeek	599	590
Rijksmuziekacademie - Etterbeek	1.274	1.276
Rijksmuziekacademie - Anderlecht	692	736
Gesubsidiëerde sector :		
Gemeentelijke muziekacademie Sint-Lambrechts-Woluwe	206	210
Gemeentelijke muziekacademie Sint-Pieters-Woluwe	413	420
Gemeentelijke muziekacademie Jette	147	179
Gemeentelijke muziekacademie Ukkel	99	121
Gemeentelijke muziekacademie Brussel	369	375
Gemeentelijke muziekacademie Sint-Agatha-Berchem	275	327

Vraag nr. 25
van 6 januari 1976
van mevrouw G. DE KEGEL

Zottegem — Bescherming van verscheidene monumenten

Op het grondgebied van de huidige gemeente Zottegem bevinden zich heel wat merkwaardige overblijfselen van ons bouwkundig erfgoed. Enkele hiervan worden op een onverantwoordelijke wijze verwaarloosd.

De meeste zijn tot nog toe ontsnapt aan de aandacht van de overheidsinstanties die zich met monumentenzorg bezighouden.

Zo staat op de wijk Elene, in een nagenoeg ongerept en prachtig landschap, een unieke windmolen te vervallen.

In Elene eveneens bevindt zich op het kerkhof een merkwaardige kapel, overblijfsel van de vroegere kerk.

In het park van Breivelde, een reeds door De Potter en Broeckart in lyrische woorden beschreven domein, staat een opmerkelijk 19e-eeuws buitengoed, het „kastel van Grotenberge”.

Ook op de wijk Grotenberge bevinden zich de ‘merkwaardige oude pachthoeven „Hof ter Goten”, „Hof ten Leene” en „Hof van Wassenhove”, evenals de oude afspanning voor diligences „De Posterij”.

Op de wijk Strijpen vinden we de 17e-eeuwse St.-Andriaskapel.

Op de wijk Velzeke is er de mooie gevel van de uit de 14e eeuw daterende psychiatrische instelling, met boven de ingangdeur het wapenschild van Filips van Egmont, en een zeer mooie kapel uit de 18e eeuw.

Op de markt te Zottegem is er het lokaal „Katholieke Kring”, een patriciërswooning uit de 19e eeuw, met een mooie gevel.

Graag zou ik van mevrouw de Minister vernemen welke maatregelen er worden overwogen om al dat moois te beschermen.

Antwoord :

In antwoord op haar vraag in verband met de bescherming van verscheidene monumenten te Zottegem heb ik de eer het geachte Lid mee te delen dat ik aan de Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg opdracht gegeven heb een onderzoek ter plaatse in te stellen.

MINISTER VAN NATIONALE OPVOEDING**Vraag nr. 2****van 12 november 1975****van de heer A. BOURGEOIS**

Brussel-Hoofdstad — Schoolbevolking in het Nederlandstalige kleuter- en basisonderwijs

Kan de heer Minister mij meedelen welke de totale schoolbevolking was op 30 september 1973, dus voor het schooljaar 1973-1974, in de Nederlandstalige scholen van Brussel-Hoofdstad, zowel in kleuter- als basisonderwijs, met voor elke tak de vermelding van het aantal vreemdelingen. Dit voor alle netten van onderwijs, zoals gewoon kleuteronderwijs, bijzonder kleuteronderwijs, gewoon lager onderwijs en bijzonder lager onderwijs van staat, provincie, gemeente en vrij onderwijs (globale cijfers, niet per gemeente).

Antwoord :

Het geachte Lid gelieve hierna de beschikbare inlichtingen te vinden betreffende de schoolbevolking van de Nederlandstalige scholen voor kleuter- en lager onderwijs in Brussel-Hoofdstad, tijdens het schooljaar 1973-1974 :

1. Gewoon kleuteronderwijs :

	Jongens	Meisjes	Totaal
Rijk	574	554	1.128
Gemeente	775	687	1.462
Provincie	—	—	—
Vrij	1.433	1.439	2.872
Totaal :	2.782	2.680	5.462

2. Buitengewoon kleuteronderwijs :

	Jongens	Meisjes	Totaal
Rijk	58	36	94
Gemeente	—	—	—
Provincie	12	4	16
Vrij	11	17	28
Totaal :	81	57	138

3. Aantal vreemdelingen in het kleuteronderwijs :

	Jongens	Meisjes	Totaal
Rijk	46	44	90
Gemeente	29	41	70
Provincie	—	—	—
Vrij	29	32	61
Totaal :	104	117	221

4. Gewoon basisonderwijs :

	Jongens	Meisjes	Totaal
Rijk	1.053	1.039	2.092
Gemeente	1.458	1.241	2.699
Provincie	93	55	148
Vrij	4.186	3.538	7.724
Totaal :	6.790	5.873	12.663

5. Buitengewoon basisonderwijs :

	Jongens	Meisjes	Totaal
Rijk	47	39	86
Gemeente	63	37	100
Provincie	16	16	32
Vrij	223	134	357
Totaal :	349	226	575

6. Aantal vreemdelingen in het basisonderwijs :

	Jongens	Meisjes	Totaal
Rijk	44	61	105
Gemeente	39	28	67
Provincie	8	5	13
Vrij	57	38	95
Totaal :	148	132	280

Vraag nr. 3**van 10 december 1975****van de heer J. VAN ELEWYCK**

Vervalsing van kunstwerken — Regeling van de attesten van echtheid

Het gerecht is in ons land een zwendel in kunstvoorwerpen op het spoor. Volgens persberichten werden o.m. Afrikaanse beeldjes nagemaakt en met een attest van echtheid aan de man gebracht. De originelen van sommige dezer stukken bevinden zich in het Museum voor Midden-Afrikaanse Kunst te Tervuren. Namaakzels zouden zich in wereldbekende zalen bevinden, mét attest van echtheid. De trafiek zou slechts mogelijk geweest zijn dank zij de medewerking van een personeelslid van een rijksmuseum.

Kan de bevoegde Minister, gezien de ernst en de geografische dimensie van de geciteerde feiten, antwoord verschaffen op de volgende vragen :

1. Welke procedure wordt er nu gevolgd voor het afleveren van officiële zogenaamde „attesten van echtheid” ?
2. Welke maatregelen treft het departement opdat de attesten van echtheid, een hogere waarborggraad zouden bezitten dan thans het geval is ? Bestaat er een gespecialiseerde kern van experts voor een multidisciplinaire globale en neutrale wetenschappelijke studie van deze problematiek ?
3. Kan België in het kader van o.m. initiatieven bij UNESCO en andere internationale instellingen een gecoördineerd en wetenschappelijk gefundeerd beleid voorstellen ?

Antwoord :

De nodige gegevens worden in de verschillende diensten verzameld. Gezien de omvang van het antwoord zal dit rechtstreeks aan het geachte Lid worden toegezonden.

Vraag nr. 4**van 12 december 1975****van de heer J. VANDEMEULEBROUCKE**

Belgisch-Nederlands Cultureel Akkoord — Uitwisseling van inspecteurs en leerkrachten

Blijkens het achttiende gezamenlijk verslag van de regeringen van België, Nederland en Luxemburg, aan de Raadgevende Interparlementaire Beneluxraad inzake de samenwerking tussen drie staten op het gebied van de culturele toenadering (1973-1974) dd. 29 augustus 1975, blz. 3, is er sinds 1970 een Belgisch-Nederlandse Contactcommissie voor de Uitwisseling van Inspecteurs en Hoofden van Scholen.

Die commissie organiseert studiebezoeken van groepen inspecteurs, hoofden van school en onderwijzers, en

van groepen leerkrachten uit het kleuteronderwijs en het bijzonder onderwijs.

Graag vernam ik van de geachte Minister :

1. welke studiebezoeken sinds de oprichting van de commissie werden georganiseerd in Nederland en welke in België ;
2. hoeveel Belgische inspecteurs, hoofden van school, onderwijzers, leerkrachten uit het kleuteronderwijs en leerkrachten uit het bijzonder onderwijs respectievelijk aan die bezoeken hebben deelgenomen ;
3. het thema of project van elk van deze bezoeken ;
4. de wijze waarop de kosten van die studiebezoeken worden verdeeld.

Antwoord :

Het geachte Lid gelieve hierna het antwoord te vinden op de gestelde vragen.

De Belgisch-Nederlandse permanente contactcommissie voor lager onderwijs werd opgericht om de uitwisseling te bevorderen van gedachten tussen België en Nederland (over de onderwijsproblematiek in het lager onderwijs). Haar opdracht bestaat erin geregeld informatie over programma's, lopende experimenten en hervorming in beide landen uit te wisselen en inspecteurs, hoofden van scholen en kleuterleidsters tijdens studiebezoeken ter plaatse te laten deelnemen aan het schoolgebeuren.

Sinds de oprichting van deze contactcommissie werden of worden nog door haar toedoen de volgende studiebezoeken georganiseerd in België en Nederland.

I. In Nederland :	Belgische deelnemers
17-21 september 1973 :	12 inspecteurs
Studiebijeenkomst van Belgische en Nederlandse inspecteurs lager onderwijs.	
8-12 oktober 1973 :	22 deelnemers
Studiebijeenkomst van Belgische en Nederlandse hoofdonderwijzers basisonderwijs.	(2 inspecteurs + 20 schoolhoofden)
18-22 maart 1974 :	21 deelnemers
Stageweek voor Belgische-kleuterleidsters.	(2 inspectieleden + 19 kleuterleidsters)
22-26 september 1975 :	12 inspecteurs
Studiebijeenkomst van Belgische en Nederlandse inspecteurs van het basisonderwijs.	
19-23 januari 1976 :	23 deelnemers
Stage voor Belgische hoofden en onderwijzers basisonderwijs.	(2 inspecteurs + 21 schoolhoofden en onderwijzers)
16-20 februari 1976 :	23 deelnemers
Stage voor Belgische leraars buitengewoon onderwijs.	(2 inspecteurs + 21 directeurs + leraars)
15-19 maart 1976 :	23 deelnemers
Stage voor Belgische kleuterleidsters in Nederland	(2 inspecteurs + 21 kleuterleidsters)

II. In België :

16-20 september 1974 :	3 inspecteurs
Studiebijeenkomst van Belgische en Nederlandse inspecteurs lager onderwijs.	

20-24 januari 1975 : 1 inspectrice
Stageweek Nederlandse kleuterleidsters in België. en 1 inspecteur

13-17 oktober 1975: 5 inspecteurs
Contactweek tussen Belgische en Nederlandse hoofden van scholen en onderwijzers.

Wat deze bijeenkomsten in België betreft, is het de administratie evenwel onmogelijk met juistheid het aantal Belgische schoolhoofden en leden van het onderwijzend personeel die hieraan hebben deelgenomen, mede te delen.

De kosten van die studiebezoeken worden op de volgende wijze verdeeld :

- reiskosten ten laste van het zendende land ;
- verblijfkosten ten laste van het ontvangende land.

Vraag nr. 5 van 12 december 1975 van de heer J. VANDEMEULEBROUCKE

Publikaties van het Ministerie van Nationale Opvoeding — Taalgebruik

In de brochure „Emancipatie : ook in de school”, een „editie” van het Ministerie van Nationale Opvoeding (1975) vond ik een groot aantal woorden en uitdrukkingen die in „Taalbeheersing in de administratie” en in alle handboeken voor taalzuivering en in de taalrubriekjes van de kranten en weekbladen steeds opnieuw als fout worden bestempeld.

Enkele voorbeelden : recyclage (blz. 5), in functie van (10, 43, 47, 48, 49), socio-cultureel (16), bureelwerken (16), didactisch materieel (17), verplaatsingen (18), deelname (25), droogkuis (20), beroepsvervolmaking (32), aanplakbrief (49).

Graag vernam ik van de geachte Minister hoe een departement dat blijkens zijn eigen publikaties geen aandacht blijkt te hebben voor een keurig taalgebruik :

1. het recht heeft bij de beoordeling en de benoeming van leerkrachten mede rekening te houden met de taalbeheersing van deze personeelsleden ;
2. op een geloofwaardige wijze de leerlingen kan aanzetten tot keurig spreken en schrijven ?

Antwoord :

Ik sta volledig achter het standpunt van het geachte Lid inzake de plicht van het departement te zorgen voor een keurig taalgebruik, zowel mondeling als schriftelijk.

De wijze waarop de leerkrachten zich van deze plicht kwijten wordt beoordeeld door het betrokken inrichtingshoofd en door de pedagogische inspectie.

Buiten de rol die ten aanzien van de leerlingen vervuld wordt door de leerkrachten zelf, in schoolverband, geeft het departement steun aan talrijke initiatieven ter bevordering van een behoorlijk taalgebruik. Zo vermeld ik de ABN-Veertiendaagse, abonnementen op het tijdschrift „Nu nog” en acties die door andere diensten (bijv. A.S.L.K.) buiten het departement worden georganiseerd.

Wat betreft de brochure „Emancipatie : ook in de school”, zijn er wellicht enkele minder „zuivere” uitdrukkingen gebruikt. Ik zal met het geachte Lid geen

polemiek aangaan over de aangehaalde voorbeelden, maar wil er toch op wijzen dat in de bronnen die hij vermeldt er toch niet steeds overeenstemming is inzake de raadgevingen en dat weinig auteurs het wagen een uitdrukking formeel als fout te bestempelen.

Vraag nr. 6
van 19 december 1975
van de heer V. ANCIAUX

Brussel — Nederlandstalige gemeentescholen

Volgens „La Libre Belgique” van 16 december 1975 beschikt de onlangs ingewijde Franstalige school te Wemmel, gevestigd aan de rand van een groot park over elegante moderne gebouwen, een cafetaria, een keuken, een feestzaal, een turnzaal, een filmzaal en twee basketterreinen.

Graag vernam ik van de geachte Minister welke Nederlandstalige gemeentescholen in de 19 gemeenten van de Brusselse agglomeratie beschikken over moderne gebouwen, een cafetaria, een keuken, een feestzaal, een turnzaal, een filmzaal en basketterreinen ?

Antwoord :

Tot mijn grote spijt moet ik het geachte Lid mededelen dat het mijn diensten niet mogelijk is de door hem gevraagde inlichtingen te verstrekken. Het geachte Lid kan zich wenden tot de inrichtende machten van de betrokken onderwijsinrichtingen, namelijk de gemeentebesturen van de Brusselse agglomeratie.

**II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG
ANTWOORD WERD GEGEVEN**

Nihil.

**III. VRAGEN WAAROP NIET WERD
GEANTWOORD BINNEN DE DOOR HET
REGLEMENT BEPAALDE TERMIJN
(Art. 51, nrs. 2 en 4)**

MINISTER VAN JUSTITIE

Vraag nr. 1
van 8 december 1975
van de heer F. BAERT

Gebruik van keurig Nederlands in gerechtszaken

Volgens „Het Volk” van 26 november 1975 werd verleden jaar een Nederlander in België bekeurd wegens overdreven snelheid.

Van de bevoegde Procureur des Konings kreeg hij een brief, die volgens de krant in een dergelijk „koeterwaals” was gesteld, dat de Arnhemse „Nieuwe Krant” hem afdruckte „als een voorbeeld van Vlaams idioom”.

Volgens de krant was het geen idioom maar „steen-kool-Nederlands”.

Graag vernam ik van de geachte Minister of die informatie juist is, en indien ja, welke maatregelen hij

overweegt om het gebruik van een keurig en beschaafd Nederlands in gerechtszaken te bevorderen ?

**MINISTER VAN NEDERLANDSE CULTUUR
EN VANVLAAMSEAANGELEGENHEDEN**

Vraag nr. 13
van 3 december 1975
van mevrouw N. MAES

Openbare bibliotheek Baarle-Hertog en Baarle-Nassau — Aanvullende subsidie

De XXVe Algemene Conferentie der Nederlandse Letteren, gehouden te Brussel op 20, 21 en 22 november 1975, heeft met voldoening kennis genomen van de oprichting van één openbare bibliotheek voor de Belgische gemeente Baarle-Hertog en de Nederlandse gemeente Baarle-Nassau.

De Algemene Conferentie was nochtans van oordeel dat de door de overheden van de beide landen verstrekte tegemoetkomingen vooralsnog ontoereikend zijn en heeft daarom de regeringen verzocht om in het kader van het Belgisch-Nederlands Cultureel Akkoord jaarlijks een aanvullende subsidie toe te kennen. Mag ik van mevrouw de Minister vernemen welke maatregelen in dit verband werden getroffen of voorbereid ?

Vraag nr. 14
van 2 december 1975
van de heer G. VAN IN

Brugge — Subsidiëring van de nieuwe centrale stadsbibliotheek

Voor zover bekend is de aanbesteding van de nieuwe centrale stadsbibliotheek te Brugge niet goedgekeurd. Nochtans zou voor 1975 reeds een belangrijke toelage toegezegd zijn.

Mogen we van de bewindsvrouw vernemen of de subsidiëring over 1975 voor de betrokken inrichting voorbehouden blijft, hoeveel het bedrag van de toelage behelst en welke procedure in voorkomend geval zal worden opgelegd om de gegeven toezegging te realiseren ?

Vraag nr. 15
van 3 december 1975
van de heer J. SOMERS

Werk- en stagebeurzen ten gunste van schrijvers

In een resolutie heeft de XXVe Algemene Conferentie der Nederlandse Letteren er bij de Ministers van beide landen op aangedrongen de middelen die van overheidswege ten gunste komen van schrijvers te veruimen, om hen door het toekennen van werk- en stagebeurzen kennis te laten opdoen van de specifieke eisen die radio, televisie, film, toneel en andere expressievormen stellen.

De geachte Minister gelieve mij, via het Bulletin van Vragen en Antwoorden, mee te delen welke beurzen van de in die resolutie van de Algemene Conferentie bedoelde soort in 1974 en in 1975 door haar departement werden toegekend.

Vraag nr. 19
van 12 december 1975
van de heer J. VANDEMEULEBROUCKE

*Culturele samenwerking tussen de Beneluxlanden —
Boeken voor verdienstelijke leerlingen*

Blijkens het „Achtttiende gezamenlijk verslag van de regeringen van België, Nederland en Luxemburg, aan de Raadgevende Interparlementaire Beneluxraad inzake de samenwerking tussen de drie staten op het gebied van de culturele toenadering (1973-1974) (Raadgevende Interparlementaire Beneluxraad 160/1 - 29 augustus 1975, blz. 2), werd aan leerlingen, die uitmunten in de Nederlandse taal, zoals gebruikelijk, jaarlijks ruim 200 boeken over Nederlandse taal en cultuur beschikbaar gesteld.

Graag vernam ik van mevrouw de Minister :

1. volgens welke criteria die boeken worden beschikbaar gesteld ;
2. hoeveel leerlingen een of meer boeken ontvangen hebben ;
3. tot welke onderwijsnetten die leerlingen behoorden ;
4. welk bedrag voor het beschikbaar stellen van die boeken werd uitgetrokken ?

